

ladninger, som staaar dels i Herning og dels i Holstebro. Man kan jo nok forstaa, at det er meget ubehageligt at skulle vente efter Godset i saa lang Tid. Jeg vil derfor henstille baade til Finansudvalget og til den højtærede Trafikminister at forhøje den førnævnte Bevilling, saaledes at der kunde raades Bod paa disse Ulemper.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) fremkom med forleden Dag angaaende Sygeplejerskerne paa Rigshospitalet. Han oplyste os jo om, at deres Arbejdstid var lang, og at deres Løn ikke stod i Forhold dertil. Da det er, som vi alle ved, et opofrende og opslidende Arbejde, de udfører, og da det er nødvendigt for den store Gerning, de udøver for Patienterne, at de kan beholde deres Helbred og være ved nogenlunde godt Humør, synes jeg, det vilde være formaalstjenligt, at deres Kaar blev bedret, og derfor vil jeg gerne slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser. Jeg har adskillige Gange haft Anledning til at komme ud paa Rigshospitalet, og jeg maa sige, at jeg synes, Sygeplejerskerne øver en Gerning, for hvilken vi maa være dem Tak skyldige. Jeg synes, det vilde være paa sin Plads at paaskønne deres opofrende Arbejde. Naar det forleden Dag fra denne Plads blev sagt, at Forholdene paa Hospitalet bevirkede Utilfredshed hos Patienterne, antager jeg, at det nærmest stammer fra Patienterne selv, thi hvordan er det fat med syge Folk? Det er jo saadan, at de syge taler om deres Sygdom, man betror sig til hinanden, den ene taler til den anden om sit Befindende, og saa kan der være Ting ved deres Ophold, de finder fremmede og uvante, og som ikke behager dem. Derfor kan den ene let komme til at bibringe den anden Utilfredshed med Forholdene. Grund til Utilfredshed i al Almindelighed tror jeg paa ingen Maade, der er.

Sygeplejerskernes daglige Arbejde og Tilsyn er saaledes, at Patienterne kan være vel tjente dermed, og naar der tilige blev klaget over Maden, vil jeg derom sige, at disse Klager har ikke stort paa sig; det ærede Medlem sagde ogsaa straks, at han i saa Henseende i Virkeligheden ingen Grund havde til at klage. Naar der dernæst tales om, at man kan blive udsat for at blive bortvist fra Hospitalet, maa jeg sige, at vi jo ved, at Rigshospitalet er ikke for enhver Sygdom, og at en Patient kan blive overflyttet fra een Afdeling til en

anden, fra den medicinske til den kirurgiske Afdeling eller lignende, og at der kan være Tale om direkte Bortvisning. Jeg har f. Eks. været Vidne til, at Patienter har været glade over, at en urimelig Patient var blevet direkte udvist fra Rigshospitalet. Jeg synes, det ogsaa for de syges Skyld maa være nødvendigt, at man paa Hospitalet kan bortvise Patienter. Og naar der blev anket over Plejemødrene og sagt, at de var unyttige, skal jeg ikke gøre mig klogere paa dette Omraade, end jeg er, men kun sige, at en saa stor Indretning som Rigshospitalet med sine mange Afdelinger, synes jeg, opfordrer til, at hver Afdelings Plejeforhold kommer til at staa under en enkelt Person, som har Ansvaret for sin Afdeling, og som selvfølgelig sorterer under Direktøren. Og naar det er saaledes og har været det, jeg havde nær sagt, i umindelige Tider — de havde det saadan paa Frederiks Hospital, og de har det paa samme Maade paa andre Hospitalet —, kan jeg ikke se, at der skulde være nogen Opfordring til at gøre Forandringer deri. Men naturligvis er det en Ting, der kan overvejes. Hvorvidt Direktøren ikke har den Myndighed, som han burde have, derom kan jeg ikke vide noget, men jeg forstaaer Sagen saaledes, at der er visse Ting, som det ikke er Direktørens Sag at afgøre alene, f. Eks. Tidspunktet for de syges Udskrivning, det maa Lægerne bestemme. Det er jo tidt saaledes, at Patienterne maa udskrives saa tidligt som blot paa nogen Maade muligt, for at de, som staaar paa Ventelisten, kan komme ind. Det kan ogsaa ske, som jeg før sagde, at Patienter maa overføres fra een Afdeling til en anden. Enkelte Gange er det hændt mig, at jeg har bedt om at faa en Patient indlagt, som trængte i høj Grad til at komme ind, men det kan Direktøren alene ikke uden videre give Lov til, Lægerne paa de forskellige Afdelinger maa afgøre, hvorvidt det er nødvendigt, at en syg bliver indlagt, før han efter Listens Udvisende kunde vente at blive indlagt. Det er jo saadan, at hvis en Patient er meget farligt syg, kan man se bort fra Listen og straks lægge ham ind.

Jeg har villet fremsætte disse Udtalelser, for jeg synes — hvad ogsaa blev sagt af det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen), som sandt er —, at vel er det et dyrt Hospital, vi her har, det har kostet mange Penge, men at det paa den anden Side er et stort Gode, som vi maa paaskønne, og der skulde nødig tales fra denne Plads om, at der er Forhold ved Hospi-